

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
del Molt Honorable Sr. Ernest Benach i Pascual

DIARI DE SESSIONS

Núm. 5, dilluns 9 de maig de 2005, edició amb motiu del Ple estudiantil

Sessió sobre l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural

ÍNDEX

Intervencions dels representants escolars

Projecte de llei sobre l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural (p. 3)

Intervencions dels grups parlamentaris

la Sra. Clavell Nadal, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (p. 9)

el Sr. López i Rueda, del G. P. del Partit Popular de Catalunya (p. 10)

el Sr. Freixanet i Mayans, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (p. 11)

la Sra. Baig i Torras, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (p. 11)

la Sra. Rigau i Oliver, del G. P. de Convergència i Unió (p. 12)

Cloenda

de l'acte a càrrec del Sr. Ernest Benach i Pascual, president del Parlament de Catalunya (p. 13)

Annex

Llei sobre l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural (p. 14)

La sessió s'obre a les onze del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de les diputades i els diputats Sra. Clavell Nadal, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa; Sr. López i Rueda, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sr. Freixanet i Mayans, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sra. Baig i Torras, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i Sra. Rigau i Oliver, pel G. P. de Convergència i Unió, i l'oficiala major.

ORDRE DE L'ACTE

1. Debat i votació del Projecte de Llei sobre l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural.
2. Intervenció dels grups parlamentaris.
3. Intervenció i cloenda a càrrec del M. H. Sr. President del Parlament.

EL PRESIDENT

Comença la sessió.

Molt bon dia, sigueu benvingudes i sigueu benvinguts tots plegats, alumnes, professores, professors, al Parlament de Catalunya. Deixeu-me que comenci presentant-vos els diputats i les diputades que ens acompanyaran en aquesta sessió: A la meva dreta l'honorable senyora Irene Rigau i Oliver, que és diputada del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. A la meva esquerra, en aquest cas, l'excel·lentíssima senyora Assumpta Baig, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Una miqueta més a la dreta, l'il·lustre senyor Josep Maria Freixanet, que és diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I ens falten dos diputats, que suposem que arribaran, que són el senyor Rafael López i Rueda, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i la senyora Dolores Clavell Nadal, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, que com són un home i una dona els coneixereu de seguida quan arribin. També ens acompanya la senyora Imma Folchi, que és l'oficiala major del Parlament de Catalunya.

Projecte de llei sobre l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural

Per tant, un cop fetes les presentacions, si us sembla bé, comencem la sessió per tractar el primer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Projecte de llei sobre l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural. D'entrada, per fixar la posició té la paraula, en nom del Grup A, la senyora Fatiha Bourammana, de l'Institut Nicolau Copèrnic de Terrassa.

FATIHA BOURAMMANA

Senyor president, senyores i senyors diputats. L'IES Nicolau Copèrnic està integrat en el Grup Parlamentari A, junt amb els IES El Castell, Manuel de Pedrolo i l'Escola Projecte. Aquesta activitat ens ha permès co-

nèixer l'activitat dels polítics, que ja en teníem una opinió molt positiva, i ens ha de permès de conèixer nois i noies d'altres centres i conèixer el Parlament. Pel que fa al Projecte de llei, en la nostra opinió han estat una mica difícil d'entendre, algunes qüestions tècniques, ja que hem necessitat bastant l'ajut del professor, tot i així considerem que aquestes qüestions tècniques han estat una mica difícils perquè afecten el futur de la humanitat i el nostre futur en particular. Com a grup ens hem repartit les intervencions d'acord amb els quatre apartats del Projecte de llei, i a mi em toca parlar del preàmbul.

El nostre Grup va presentar unes esmenes que han tingut desigual sort, encara que la majoria han estat, d'una o altra manera, incorporades. S'han acceptat algunes de les nostres esmenes literalment, com la que fa referència a la necessitat de fer campanyes d'informació i sensibilització per tal d'avançar cap a una nova cultura de l'aigua. El nostre Grup va considerar que no resoldrem el problema de l'aigua només amb mesures tècniques i amb mesures de pressió econòmica, sinó que és imprescindible una nova mentalitat, una nova cultura.

Algunes esmenes van ser transaccionades amb altres grups parlamentaris, de manera que sense perdre el seu sentit van ser recollides amb altres paraules. Altres esmenes del preàmbul les vam retirar per considerar-les poc importants i que ja estaven reflectides d'alguna manera en les esmenes d'altres grups parlamentaris.

Finalment, estem d'acord com queda el preàmbul i, en aquest sentit, el votarem positivament junt amb la totalitat de la Llei.

Per acabar, voldríem demanar que a l'hora de redactar lleis que facin referència als temes que hem tractat es tinguin en compte els nostres treballs i que aquesta experiència serveixi més que per a una simple simulació.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Gràcies a vostè. Té ara la paraula, en nom de l'Institut El Castell d'Esparreguera, la senyora Mariam Pérez El Ouriachi.

MARIAM PÉREZ EL OURIACHI

Senyor president, senyores i senyors. Com a portaveu de l'IES El Castell d'Esparreguera i representant del Grup A voldria fer algunes reflexions referents a un recurs limitat, l'aigua. La sequera és el tema del dia, però el camp no és l'únic que en pateix els efectes. Amb el clima, senyores i senyors, no hi podem fer res, però sí que amb els nostres hàbits i les nostres actituds.

En el Projecte de llei que defensem hi han previstes actuacions pel que fa al tractament de les aigües residuals, l'aplicació del cànon de sanejament, que grava l'ús real de l'aigua, i, també, les polítiques d'estalvi i educació envers aquest recurs. En aquest sentit, creiem que l'Administració n'ha de ser un exemple. Com podem demanar, si no, als ciutadans i ciutadanes un ús responsable de l'aigua si s'afavoreix l'increment de parcs i camps de golf tan poc sostenibles? Cal aprendre a estalviar i a fer un bon ús de l'aigua igual que

aprenem a fer servir els coberts per tal que aquest aprenentatge s'incorpori a la nostra conducta habitual. És molt important el paper de la família i dels educadors, però no podem ignorar el poder dels mitjans de comunicació. Quan aconseguim que empreses i població no malgastin l'aigua podrem pensar en la seva reutilització i reciclatge.

Per acabar, senyor president, agraim la possibilitat que ens heu ofert de participar en aquest Ple. Hem après a negociar, a escoltar i a conèixer la tasca parlamentària de ben a prop. Gràcies per la vostra atenció.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Gràcies a tu. I ara és el torn de l'Escola Projecte de Barcelona, també en nom del Grup A. Té la paraula el senyor Gerard Gómez del Moral i Fuster.

GERARD GÓMEZ DEL MORAL I FUSTER

Senyor president, senyores i senyors diputats. Avui, després de molt temps de treball, tinc l'honor de representar el grup de quart d'ESO de l'Escola Projecte, membre del Grup Parlamentari A, i ser aquí per defensar aquest Projecte de llei.

Com ja sabeu, a Catalunya tenim un problema, i aquest problema es diu residus. Hem de tenir clar que el medi ambient és crucial per al nostre futur i que nosaltres en som els principals responsables. Amb una política que té un ordre de prioritats no enfocat en el marc de l'ecologia i el medi ambient i davant d'una legislació còmplice dels danys causats al nostre entorn, el jovent català creiem necessari establir un nou pla de gestió residual. A Catalunya anualment generem prop de quatre milions de tones de residus i ens trobem en un moment en què els nostres abocadors comencen a estar al límit, i ens preguntem: «On anirem a parar amb un futur que penja d'un fil, malmès ja per la desatenció d'aquest aspecte?»

Nosaltres tenim part de la resposta, però sense la cohesió entre el poble i els governants és irrealitzable. Apostem, des del Grup A, per dur a terme unes polítiques que fomentin els recursos necessaris per poder canviar aquesta situació. Hem de potenciar el reciclatge tot destinant més recursos a la recollida selectiva. Hem de legislar coherentment amb les necessitats mediambientals, motivant els complexos fabrils a generar menys residus i apostant clarament i decidida per la reducció en origen. Hauríem, també, de crear i realitzar campanyes de conscienciació per promocionar entre la ciutadania l'estalvi i la reutilització.

Amb aquesta activitat hem demostrat que el jovent reflexiona, que no es resigna ni es conforma amb la situació heretada. Hem pogut demostrar que sabem fer les coses bé i que som un bon futur per a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

En nom de l'Institut Manuel de Pedrolo de Tàrraga, té la paraula el senyor Albert Martínez Cánovas.

ALBERT MARTÍNEZ CÁNOVAS

Senyor president, senyores i senyors. Atesa la situació geogràfica del centre, de l'IES Manuel de Pedrolo de Tàrraga, a l'Urgell, en el cor de la Catalunya seca, nosaltres ens referirem al títol III de la Llei, dedicat monogràficament al desenvolupament del medi rural. Tot i la dificultat de treballar sobre un projecte amb una temàtica tan àmplia i diversa, la bona entesa entre els centres i la feina de coordinació duta a terme pels professors ens han permès presentar un text final ambiciós però alhora realista.

El nostre Grup Parlamentari és plenament conscient que el principal repte del segle que tot just hem encetat ha de fer compatible el creixement econòmic amb la preservació mediambiental i, per tant, avançar cap a la sostenibilitat. En aquesta línia, hem formulat una aposta ferma i decidida que pretén dotar el món rural d'un desenvolupament integral que garanteixi el seu futur com a àmbit fonamental i d'equilibri territorial. Per fer front a l'abandonament galopant experimentat els últims anys, nosaltres volem potenciar la promoció de recursos naturals, la valoració dels productes locals i l'aprofitament de les manifestacions culturals i el patrimoni amb la incorporació dels joves a les activitats del territori. Aquestes accions han de permetre millorar la qualitat de vida de la població resident a les àrees rurals, evitar la regressió econòmica i mantenir alhora els senyals d'identitat que vesteixen la seva personalitat.

Avui acabem el nostre apropament a l'activitat parlamentària plenament convençuts de la transcendència que té el que es decideix en aquest hemicicle per tal de garantir el millor futur per al nostre país. Ens agradaria que la nostra petita aportació es traduís ben aviat en alguna iniciativa legal adreçada a assolir un territori ben vertebrat.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Acabat el Grup A, anem al Grup B. I, en nom del Grup B, començarà la senyora Rossana Riera, de l'Institut Esteve Terrades de Cornellà de Llobregat.

ROSSANA RIERA ROJAS

Bon dia, senyor president, senyores i senyors diputats i companys. Ens ha interessat molt participar en aquesta experiència de fer una llei. Ens va costar molt i hem tingut dificultats per fer la feina. El que aportem des de l'Institut Esteve Terrades és una gran diversitat, som, com és la Catalunya d'avui, una barreja de cultures, som llatinoamericans, marroquins, moldaus, xinesos, tots i totes catalans.

D'aquesta Llei –aigua, residus i desenvolupament del medi rural– ens ha interessat molt el seu caràcter ecològic i pensem que el medi ambient és molt important.

Per últim, és una bona cosa que les lleis es facin amb la participació de tothom. Això és la democràcia.

Moltes gràcies a tothom.

EL PRESIDENT

Qui pren ara la paraula és, de l'Institut Icària de Barcelona, la senyora Eurídice Álvaro.

EURÍDICE ÁLVARO

Senyor president, senyores i senyors diputats. Hem tractat de l'aigua en aquest crèdit i no cal insistir gaire respecte de la seva importància: amb l'aigua és possible la vida, la riquesa, sense l'aigua la riquesa es transforma en pols, en pols i desert.

Al preàmbul és prou clar, permeteu-me que ho llegeixi: «L'aigua és un recurs limitat i vulnerable.» Com sabeu, a les comarques més humides del nostre país comença a no ploure. Diu el text: «Per protegir aquest recurs limitat i vulnerable s'ha de fomentar l'estalvi, limitar-ne i, posteriorment, suprimir-ne els usos irracionals.» Fa temps que van començar les tales dels boscos posant en perill un sòl fràgil. Avui dia els satèl·lits d'observació ens mostren que la urbanització ha crescut un 50 per cent quan la població és pràcticament estable. El mateix passa a les costes: estan cimentades. Estem trencant el cicle de l'aigua, si no l'hem trencat ja, per aquest ús irracional.

Més endavant el preàmbul diu: «La sostenibilitat i l'ús racional són principis que no es poden tractar de manera separada.» Ha quedat enrere el mite triomfalista del creixement indefinit, permanent. Hem descobert una mica tard que les fonts d'energia, les matèries primeres i l'aigua no són elements que puguem disposar-ne sense prudència i proporció. Un exemple a no seguir és recordar que repoblar de pins els boscos cremats o les ribes és més barat i ràpid que fer-ho amb roures, però és profundament inadequat. Hem d'actuar amb rapidesa, però sense presses, i estalviar on cal.

La profunditat de la Llei exigeix, al nostre parer, un gran acord general a molt llarg termini. Per aquesta raó demanem el «sí» a la Llei, com un primer pas dels que cal donar amb urgència.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Ara, en nom de l'Institut Terres de Ponent de Molle-russa, té la paraula el senyor Xavier Segura Capdevila. (*Veus de fons.*) Doncs té la paraula la senyora Laura Tomás, de l'Institut Terres de Ponent.

LAURA TOMÁS LÓPEZ

Senyor president, senyores i senyors diputats. Ahir va fer seixanta anys que va acabar la Segona Guerra Mundial. La barbàrie d'aquesta guerra, de totes les guerres, ens fa veure que aquest no és el camí per solucionar els problemes. El camí és el diàleg, la Llei. Així, doncs, avui estem reunits per intentar donar solució a problemes tan importants com són l'aigua, els residus i el desenvolupament rural.

L'aigua és un recurs limitat i vulnerable, se n'ha de fomentar l'estalvi i suprimir els usos irracionals. Els residus s'han de gestionar sense posar en perill la salut dels éssers vius i s'han de prevenir i reduir tenint en

compte la seva perillositat. Al medi rural s'ha de facilitar equilibradament una bona qualitat de vida, evitar l'èxode, i garantir una gestió responsable de l'entorn natural i cultural. Necessària? No ho discutiré, però si tothom té clar aquest grapat d'idees tan fonamentals, per què és necessària una llei? Bé, suposo que a l'enigma de l'existència humana també hi podríem sumar aquesta pregunta, si més no, potser així hi pensariem. Fet que crec que podria acabar amb moltes d'aquestes conjectures que a la fi únicament denoten misèrrimament la hipocresia que ens envolta. És constatable, però, que la realitat no és així, necessitem lleis, normes, reglamentacions, acords, és per això que estem avui aquí, fruit de diàlegs i enteses.

Bé, per acabar només afegir que ha estat una experiència gratificant i que no em faria res, en nom de tot el Grup, tornar-la a repetir.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Gràcies i disculpes per l'error en el nom. Si no ens equivoquem ara, de l'Institut El Foix de Santa Margarida i els Monjos, té la paraula la senyora Marta Ribas Romeu.

MARTA RIBAS ROMEU

Senyor president, senyores i senyors diputats. Com a representant de l'IES El Foix vull manifestar la nostra satisfacció per haver pogut participar en aquest projecte, ja que ens ha permès conèixer el funcionament d'un òrgan tan important com és el Parlament de Catalunya, alhora que ens ha donat la possibilitat de practicar el debat de negociació i el pacte amb la resta de companys. El Projecte de llei que se'ns va presentar ens va semblar des d'un bon principi molt interessant, especialment el títol III, ja que provenim d'una zona considerada semirural, tot i estar sota la influència de Barcelona.

El títol III defensa el medi rural per evitar l'èxode humà d'aquestes zones, tot assegurant el seu desenvolupament econòmic i social. Massa sovint el pes demogràfic de les grans àrees metropolitanes ofega el desenvolupament social i humà de les zones rurals, tot dificultant el seu progrés. Amb això no només ens referim a les activitats agràries, sinó a qualsevol activitat que s'hi pugui desenvolupar. Pensem que en aquest títol es recullen les mesures necessàries per a permetre un desenvolupament racional i equilibrat de les zones rurals.

El nostre municipi, Santa Margarida i els Monjos, ha estat sempre un municipi dedicat a les activitats vitivinícoles, però en les darreres dècades la base econòmica s'ha anat centrant en les activitats industrials; molts terrenys que en el seu moment havien estat vinyes són ara sòls urbanitzables. Però el factor més desequilibrant del territori ha estat la construcció de grans infraestructures, com l'AVE, que han esquarterat el Penedès.

Per possibilitar un desenvolupament equilibrat i sostenible del nostre país ens posicionem a favor de la Llei i especialment del seu títol III.

EL PRESIDENT

Acabat el Grup B, començaríem el Grup C. I en nom del Grup C, en primer lloc, té la paraula la senyora Alba Muñoz, de l'Institut Terra Roja de Santa Coloma de Gramenet.

ALBA MUÑOZ

Molt honorable senyor president, senyores i senyors diputats. Les idees que jo destacaria del preàmbul del Projecte de llei sobre l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural són: l'aigua és un recurs imprescindible, però a la vegada és limitat i vulnerable, per això es requereix fer-ne un ús racional i evitar-ne la sobreexplotació. S'han de fer campanyes d'informació i sensibilització per tal de conscienciar cap a una nova cultura de l'aigua.

Els residus han augmentat i s'han convertit en un problema, per això cal una regulació dels residus, amb campanyes i mesures preventives i educatives per a tota la societat civil que afavoreixin la reducció dels residus i en fomentin el reciclatge. Cal fer un pla d'infraestructures culturals, sanitàries i d'ensenyament en el medi rural per millorar la qualitat de vida.

Per arribar a l'acord sobre el preàmbul hem hagut de treballar en grups. Durant mesos ens hem coordinat amb altres instituts per tal de discutir les esmenes i posar-nos d'acord. El dia 11 d'abril, reunits per grups, amb les esmenes definitives vam fer el redactat final de la Llei. Aquest dia vam fer la veritable simulació del Projecte de llei. Tots representàvem un diputat o diputada i discutíem com si fóssim un grup parlamentari. Penso que aquesta experiència ha estat molt positiva per tothom, hem estat molt afortunats d'assistir-hi.

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

EL PRESIDENT

I ara és el torn del senyor Ventura López Kalasz, de l'Institut Menéndez i Pelayo de Barcelona.

VENTURA LÓPEZ KALASZ

Senyor president, senyores i senyors diputats. L'aigua és un bé essencial per a les nostres vides i, per tant, l'hem de preservar de la millor manera possible. És, doncs, preocupant que fins ara no hi hagués cap llei que en regulés la utilització i el consum. No podem continuar utilitzant l'aigua d'una manera tan indiscriminada i perjudicial per a nosaltres mateixos, ni podem tolerar que les indústries i les ciutats continuïn abocant gran part dels seus residus als rius i al mar, i més ara que, any rere any, i com a possible conseqüència del canvi climàtic, els nostres embassaments estan al 60, al 40 i fins i tot al 30 per cent de la seva capacitat. L'aigua és un bé que ja escasseja i que en un futur pròxim pot arribar a escassejar encara més si no actuem dràsticament en contra del seu mal ús i la seva contaminació.

Crec, doncs, necessària l'aprovació d'aquesta Llei que pretén regular el consum i la utilització de l'aigua

a les ciutats, les indústries i el medi rural, com també evitar l'abocament de residus i sancionar aquells que malmetin de qualsevol manera els recursos aquàtics de Catalunya. A més a més, implica una campanya de sensibilització que permetrà, tant de bo a curt termini, la introducció d'una nova cultura de l'aigua que ens ajudi a preservar aquest bé tan preuat.

Per últim, m'agradaria agrair el fet d'haver pogut participar en aquesta activitat.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Té ara la paraula la senyora Maria Santiago, del Col·legi Lestonnac de Lleida.

MARIA SANTIAGO

Senyor president, senyors i senyores. En nom dels alumnes del Col·legi Lestonnac de Lleida vull manifestar al Parlament de Catalunya el nostre agraïment per haver-nos ofert el privilegi d'aprendre de primera mà que l'autèntica activitat política és basa en la confrontació positiva i en un intens esforç de negociació i de diàleg.

Amb relació al present Projecte de llei, voldríem fer les següents consideracions. Des de la nostra experiència d'escola verda, defensem una nova cultura de l'aigua i de la gestió dels residus que entengui que el desenvolupament sostenible comporta necessàriament una inversió econòmica rendible i que tenim l'obligació i el deure de transmetre un entorn mediambiental de qualitat a les generacions futures.

En segon lloc, jo vinc de l'anomenada Catalunya interior, una Catalunya amb dificultats, però amb voluntat de fer-se sentir i de ser escoltada. No som molts, però representem un ampli territori. Estimem el país, lluitem per ell i hi volem viure. Per això, reclamem més inversions per a seguir millorant les infraestructures i per a potenciar els motors de la seva economia: el turisme i el sector agroalimentari.

Així, doncs, cal posar fil a l'agulla, ja que creiem que el text que avui es presenta va en bona direcció i situa Catalunya com a país de progrés per avançar amb responsabilitat i competitivitat.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

A vosaltres. Té la paraula ara, en nom de l'Escola Sant Felip Neri, la senyora Laura Ferré.

LAURA FERRÉ

Molt honorable senyor president, senyores i senyors diputats. Creiem de vital importància que aquesta simulació hagi tractat el tema del desenvolupament del medi rural, fent-nos conscients de la necessitat de prendre mesures per preservar-lo, conservar-lo i dotar-lo d'infraestructures i serveis que evitin el seu despolament i deteriorament.

Valorem positivament aquesta experiència ja que hem pogut aprendre la dinàmica que es segueix per ela-

borar una llei. Perquè ha estat una oportunitat única per participar en la vida política del nostre país, de la qual normalment, atesa la nostra edat, estem molt allunyats. Perquè ens ha permès posar-nos a la pell dels grups minoritaris i veure com han de treballar per ser escoltats. Però sobretot perquè ens ha donat la possibilitat d'adonar-nos, un cop més, de la importància del diàleg i del consens i que per avançar cal renunciar moltes vegades als interessos particulars i no oblidar que hem de ser defensors del bé comú.

Moltes gràcies, senyor president. Gràcies, senyores i senyors diputats.

EL PRESIDENT

Passem al Grup D. I, en primer lloc, té la paraula la senyora Àlicia Àvila Recalde, de l'Institut Pedraforca de l'Hospitalet de Llobregat.

ALÍCIA ÀVILA RECALDE

Senyor president, senyors i senyores diputats i diputades. Com a representant de l'IES Pedraforca de l'Hospitalet voldria agrair l'oportunitat que ens ha donat el Parlament de Catalunya de participar en aquest projecte de democràcia activa que és «Fem una llei». Així hem entès la vostra importantíssima labor de diputats, que té com a horitzó cercar el bé per a tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Hem compartit amb els companys i companyes dels IES participants el treball i el desig de millorar i tenir cura de la qualitat del medi ambient i regular l'ús i el tractament de l'aigua.

Volem assenyalar, en el marc del títol primer, la noció del cànon de sanejament, que és a la vegada un impost que grava el preu de l'aigua al consumidor i un impost ecològic que vol frenar el consum desmesurat i garantir la preservació d'aquest recurs. Pensem que s'ha de fer una aplicació del cànon de sanejament igualitària, sense discriminacions, que eviti l'arbitrarietat i les desigualtats existents entre els ciutadans de Catalunya. Demanem una especial sensibilitat, gratuïtat del cost d'aquest impost per a usos públics i reducció dels impostos per als ciutadans amb precarietat econòmica.

No volem acabar la nostra participació sense defensar una nova cultura de l'aigua que consideri l'aigua com un bé social i un dret humà inalienable per a la supervivència de la nostra espècie.

Senyor president, senyors i senyores diputats, moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Té la paraula, seguidament, la senyora Eva Rodríguez Guitard, de l'Institut Santiago Sobrequés de Girona.

EVA RODRÍGUEZ GUITARD

Senyor president, senyores i senyors diputats. En primer lloc, gràcies per l'oportunitat que se'ns ha donat de participar en aquest projecte, ja que a partir d'aquesta experiència ens hem endinsat una mica més en el món de la política i ens hem adonat de la dificultat que presenta el redactat d'una llei.

Pel que fa al tractament de residus, que és el tema que més hem treballat, creiem oportú remarcar els aspectes del document final com ara conscienciar, tant la societat com les empreses, de la importància de la sostenibilitat mediambiental, ja que el consumisme abusiu dins el qual estem immersos està fent augmentar la quantitat de residus persistents en el medi a un ritme sense precedent. Per tant, és molt convenient promoure campanyes d'informació i conscienciació a nivell educatiu, social i industrial destinades a minimitzar la producció de residus. Paral·lelament cal potenciar la recollida selectiva i estendre-la a tots els municipis de Catalunya.

Per acabar, agrair el tracte rebut, ja que per nosaltres ha estat una gran experiència educativa el fet d'estar en contacte amb altres centres, fer noves amistats i, en definitiva, haver estat diputats per un dia.

Gràcies.

EL PRESIDENT

A vosaltres. És el torn de la senyora Judit Terés Rodríguez, de l'Institut Rovira-Forns de Santa Perpètua de Mogoda.

JUDIT TERÉS RODRÍGUEZ

Senyor president, senyores i senyors diputats. Tinc l'honor de representar l'IES Rovira-Forns de Santa Perpètua de Mogoda, municipi del Vallès Occidental.

A nosaltres ens correspon parlar del títol tercer d'aquesta Llei, tot i que, com els altres centres, coneixem i hem analitzat tota la Llei. El títol tercer tracta del desenvolupament del medi rural i vol contemplar totes les possibles millores que es podrien aplicar en aquest àmbit. Per tothom és sabut que el món rural és d'una gran importància en les nostres vides i, per tant, hem de ser conscients de la seva naturalesa, mai millor dit, i de les seves necessitats.

En els darrers anys la vida al camp ha canviat. Si fixéssim la vista cinquanta anys enrere, podríem observar que el 50 per cent de la població de Catalunya vivia al camp i de la terra, però que des de llavors fins ara l'exode rural ha augmentat notablement, la major part dels habitants de Catalunya viu a les ciutats i són pocs els que continuen treballant el camp, ja que són moltes les dificultats que ha d'afrontar la gent que es vol dedicar a pagès. Per això és imprescindible donar-los el nostre suport i oferir-los el major nombre de facilitats que puguem per tal d'evitar que la vida al camp es perdi. És cosa de tots parar un instant a pensar com afavorir el desenvolupament de la vida rural.

Per acabar la meua intervenció, voldria agrair al Parlament i als organitzadors del projecte «Fem una llei» que ens hagin donat la possibilitat d'afegir-nos i col·laborar en aquest treball. Conèixer el funcionament del Parlament, conèixer companys de tot Catalunya i sentir-nos polítics per un dia ha estat realment emocionant, una experiència que ha valgut la pena de viure tots plegats.

Senyor president, senyores i senyors, moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Té la paraula el senyor José Antonio Polo Claveria, de l'Institut Bernat el Ferrer de Molins de Rei.

JOSÉ ANTONIO POLO CLAVERÍA

Senyor president, senyores i senyors. Com a representant de l'IES Bernat el Ferrer de Molins de Rei, tinc el plaer d'adreçar-me a aquesta cambra per demanar el seu vot favorable a la Llei sobre l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural. Aquests són, precisament, tres aspectes fonamentals que cal tenir molt en compte per al benestar de Catalunya en el futur.

L'aigua, un bé natural però limitat, fa possible la vida, per això hem de tractar l'aigua com el tresor que és i no utilitzar-la inadecuadament. La indústria, el transport, l'agricultura o les activitats domèstiques produeixen residus que poden acabar a l'aigua i que per rius i clavegueres arriben al mar o als aqüífers. Evitar els vessaments contaminants i depurar les aigües residuals és una qüestió de supervivència. En els darrers anys els residus han augmentat a causa dels nous costums de la població; cada cop és més complex i difícil reciclar-los, no només per la quantitat, sinó també per la composició heterogènia de la majoria dels residus. Totes aquestes deixalles ocupen un espai molt gran. Per això, a part de reduir la seva producció, hem de separar les deixalles per classes i tipus per a reciclar-les i reutilitzar-les.

Quan el desenvolupament del medi rural no és possible, tothom qui pot se'n va a viure a la ciutat. La construcció d'infraestructures en harmonia amb l'entorn, així com els equipaments culturals, sanitaris i d'ensenyament, afavoreixen la qualitat de vida de la població rural. També la disposició de sòl per a la instal·lació d'empreses millora l'atractiu de les zones rurals i n'evita el despoblament. Cal un pla de millora que inclogui els àmbits energètics, de telecomunicacions i de tractaments d'aigües i residus.

Per acabar, voldria dir que la nostra experiència del procés de fer una llei ha estat molt positiva. També voldria agrair la feina feta pels vint centres que hem participat en aquest projecte i el suport rebut pel Parlament de Catalunya.

Senyor president, senyors i senyores, moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Té ara la paraula, i també canviarem de Grup, en nom del Grup E, el senyor Víctor Tudor Puertas, de l'Institut Joan d'Àustria de Barcelona.

VÍCTOR TUDOR PUERTAS

Senyor president, senyores i senyors diputats. Des del principi del curs 2004-2005, el nostre Institut ha participat en la simulació del Projecte de Llei sobre l'aigua. Ha estat un treball continuat, engrescador i alhora educatiu en el sentit més ampli i més positiu. Abans però, de la participació esmentada, l'IES Joan d'Àustria havia treballat en el projecte de les tres essences: solidari, saludable i sostenible. En l'apartat de la sostenibilitat

es va encabir el tema de l'aigua en els seus aspectes de bé limitat, comú i escàs. Es posaren en marxa aqua-auditories sobre l'aigua per valorar el consum que en feien el centre i les famílies dels alumnes, a partir dels rebuts dels darrers anys. Verdaderament s'han realitzat enquestes referides als usos i costums d'aigua; així s'han aconseguit, per una banda, una millora en l'ús i aprofitament de l'aigua i, per altra, una conscienciació del col·lectiu. També, en anys anteriors, alumnes de l'IES varen adoptar una petita riera de Collserola i, ara, els de primer d'ESO estudien la qualitat de l'aigua així com l'ecosistema que s'hi genera.

Pensem que el Projecte de llei ha de tenir present que l'aigua és un bé escàs, un bé necessari i un bé social, per la qual cosa calen controls de la despesa i la qualitat. El desenvolupament i les necessàries infraestructures s'han d'adaptar als recursos, només així s'anirà endavant.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Té la paraula el senyor Albert Parreño Pérez, de l'Institut Miquel Biada de Mataró.

ALBERT PARREÑO PÉREZ

Molt honorable senyor president, senyores i senyors. Hem tingut l'oportunitat de poder participar en aquest projecte i hem pres consciència de moltes coses, entre les quals, la dificultat que comporta arribar al consens amb altres grups. De vegades les postures partidistes i els interessos de grup prevalen per sobre de l'anàlisi en profunditat i la voluntat de construir un futur entre tots. Fem una crida a la reflexió i a portar a la pràctica la pluralitat i la tolerància, que tantes vegades ens n'omplim la boca i que en el moment de la veritat deixem en un racó.

L'aigua, no cal dir-ho, és un recurs escàs i, a determinades zones del món, com a la nostra Mediterrània, aquesta escassetat es fa sentir més. Aquests dies estem veient els efectes de la sequera que enguany patim i que es repeteix periòdicament. Per tant, cal que ciutadans i ciutadanes del Parlament, com a representants de la nació, elaborin lleis com aquesta que previngui la sostenibilitat del planeta. Aquest Parlament ha d'endegar una tasca permanent de sensibilització, i, si cal, sancionadora, encaminada cap a l'ús racional en el consum d'aigua. L'aigua ha d'anar destinada fonamentalment a satisfer les necessitats bàsiques de la població. Cal parar atenció i anar cap a una cultura de l'aigua on tinguin un paper rellevant, l'estalvi i la reutilització de les aigües residuals un cop tractades, per a finalitats industrials, agrícoles i turístiques. No podem permetre que l'aigua estigui a disposició d'aquells que poden pagar més.

Voldríem que el treball que hem realitzat contribuís a enfortir les polítiques de sostenibilitat, i per això, senyors i senyores parlamentaris, necessitem que vostès ens prenguin seriosament. Facin-la seva, aquesta llei.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

I ara és el torn del senyor Antoni Cartaña Moix, del Col·legi Mare de Déu de la Serra de Montblanc.

ANTONI CARTAÑA MOIX

Senyor president, senyores i senyors. Potser perquè alguns dels components del grup procedim de comarques que van canviar el seu tarannà polític a causa d'un pla de residus que no volíem, potser perquè alguns procedim de comarques on l'aigua és un bé escàs, potser perquè alguns vivim en zones rurals, potser per la pròpia sensibilitat dels que hem estat treballant en el projecte, per allò que pugui ser, el nostre Grup s'ha sentit motivat d'una manera especial a esmenar el Projecte de llei que ens va enviar el Parlament de Catalunya. Aquesta motivació especial ens ha portat a treballar amb un esforç i un èmfasi afegits els temes mediambientals i de desenvolupament rural. N'hem après molt d'aquesta feina, tanmateix hem viscut alhora la que pot ser la vessant més crua de l'activitat política: la renúncia al propi convenciment, la resignació d'acceptar que un treball fet a fons i a consciència amb uns arguments més que plausibles sigui rebutjat amb criteris i arguments que *a priori* no aporten suficient credibilitat. Parlo especialment de l'article 2 de la Llei que aviat aprovarem.

Diem això perquè en el redactat definitiu queden per resoldre, per exemple, rellevants aspectes de la gestió de residus i dels abocadors. Segurament, doncs, al nostre entendre, aquesta no serà la millor llei que es podria haver redactat, però el que té d'important és que és una llei de tots, la llei que hem arribat a consensuar els grups d'aquesta cambra simulada, i això també és important. I per aquest motiu el nostre vot serà afirmatiu.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

I per tancar ja les intervencions d'aquest primer punt de l'ordre del dia, i també en nom del grup E, té la paraula la senyora Helena González Alsinet, de l'Institut Eugeni d'Ors de Vilafranca del Penedès.

HELENA GONZÀLEZ ALSINET

Gràcies, senyor president, senyores i senyors. Nosaltres farem referència al tercer títol de la Llei, que tracta la protecció del medi rural. Sabem que això afecta gran part de la població, però especialment a nosaltres, penedesencs i penedesenques. Vivim envoltats de vinyes que a poc a poc estan desapareixent. Els pagesos i pageses s'estan venent les terres perquè cada vegada els beneficis són més baixos. L'existència de pagesia que es guanyi dignament la vida és molt necessària perquè perduri el paisatge al llarg del temps. Cal que tots vetllem perquè tinguin ingressos dignes i no es vegin obligats a vendre el territori.

Caldria destacar el punt de la Llei que fa referència a la incorporació de joves en el sector primari perquè millori l'economia rural. Ara s'ha d'escoltar molt atentament les paraules dels arquitectes paisatgistes per-

què es defineixin els corredors naturals que hem de respectar. Creixement imprescindible, de forma lenta i programada, no deixant habitatges sense ocupar, ja que no es pot envair de forma indiscriminada el territori perquè és propietat de la natura.

Som alumnes de l'Eugeni d'Ors del Penedès i per nosaltres la vinya és molt més que un conreu, és la nostra cultura i el que ens uneix als colors del paisatge, que són l'herència dels nostres avantpassats, tresor que cal conservar.

Polítics, confiem en el vostre treball. Agraïm als nostres professors la tasca feta per estar avui aquí i també a vosaltres, els nostres governants, per escoltar les nostres paraules.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Gràcies a tu i a tots i totes les que heu intervingut, i per les vostres paraules especialment.

Passarem seguidament a la votació del Projecte de llei. La votació la farem a mà alçada, és a dir que quan jo demani «Vots a favor» haureu d'aixecar la mà els que hi estigueu a favor, en contra exactament igual i abstencions exactament igual.

Iniciem la votació.

Vots a favor del Projecte de llei sobre l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural? Aixequen la mà, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El Projecte de llei sobre l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural ha estat aprovat per 141 vots a favor i 5 abstencions.

Intervenció dels grups parlamentaris

Passem al segon punt de l'ordre del dia, que és la intervenció dels grups parlamentaris. Abans ja us he presentat les diputades i els diputats. Ara faran la seva intervenció. Començarà a fer-ho la il·lustre senyora Dolors Clavell, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

LA SRA. CLAVELL NADAL

Gràcies, president. Benvingudes il·lustres diputades i il·lustres diputats. Bé, jo parlo en nom d'una força ecologista i, per tant, com podreu comprendre estic absolutament satisfeta de la temàtica que heu triat i heu defensat. I precisament per això m'agradaria fer una mica una breu reflexió entorn a com es progressa per arribar a aconseguir que aquestes coses estiguin presents en el debat polític, i he pensat que de forma molt resumida podríem dir que hi ha com una mena de tres fases. Hi ha una fase en què la conscienciació entorn de determinats temes és absolutament nul·la, ningú es planteja no consumir, no créixer sense control, reciclar és una qüestió que ni tan sols apareix en el debat. Després arriba una segona fase, que ja hi ha una conscienciació, però és una conscienciació bastant aparent, en

què tots ens omplim la boca –com algú de vosaltres ha dit– de certs plantejaments, però no ho acabem d'interioritzar absolutament.

Aquesta fase, que és de conscienciació però encara està verda a nivell de conscienciació i d'interiorització profunda, a vegades pot incloure redacció i elaboració de lleis. Perquè, per exemple, sobre un tema que vosaltres heu plantejat avui, tingueu en compte que nosaltres tenim una llei que imposa la recollida selectiva de residus des de l'any 93 i, en canvi, deuen haver vist aquests dies a la televisió la primera campanya informativa, aquesta del «D'aquí a aquí, d'aquí a aquí», que es refereix a la recollida selectiva de residus, i dels 947 municipis que hi ha a Catalunya no arriba a dos-cents que facin aquesta recollida. Per tant, fins i tot elaborar lleis no significa que socialment hi hagi una conscienciació real entorn a determinats temes.

I després arriba la fase de la conscienciació real, aquella en què ja tothom té interioritzat com a absolutament natural allò que feia anys ningú es plantejava. I sembla mentida, arriba a semblar mentida que hagués estat un problema en aquell moment poder fer debat i discurs entorn a aquestes qüestions.

Per tant, penso que hem d'acceptar que el progrés és això, és lluitar per aconseguir que coses que avui semblen impossibles algun dia siguin realitat. I penso també, intentant treure alguna conclusió d'això, que a partir d'aquí ens hem d'adonar que hi ha moltes persones que en aquella fase de zero conscienciació estaven lluitant perquè creien que el futur anava per aquí, sense capacitat per fer forat, perquè se les sentís i per tenir un espai en la societat.

Per tant, diria, mai no hauríem de menysprear les posicions que pensen en aquest futur millor, encara que siguin minoritàries en un moment donat, mai no hauríem de menysprear aquestes posicions alternatives que suposen un canvi de model a llarg termini, i alhora també penso que quan plantejem canvis de model, propostes alternatives, hem de tenir el plus d'autoexigència, de treballar-les molt i molt i convertir-les en propostes molt serioses, precisament per anar fent aquest forat en la societat que permeti que al cap d'uns anys allò que avui sembla impossible pugui ser una realitat.

Crec que estaria bé que ens paréssim a pensar en aquesta necessitat del progrés, que el progrés sempre parteix d'aquestes diferents fases, i que, per tant, ho tinguem en compte quan ens plantejem qualsevol de les qüestions que avui formen part del nostre debat públic.

Ho deixaria aquí, i moltes gràcies a tots. Passaria la paraula al següent intervinent.

EL PRESIDENT

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Rafael López.

EL SR. LÓPEZ I RUEDA

Moltes gràcies, senyor president. Il·lustres diputats, il·lustres diputades, encara que sigui per un dia, hi ha

hagut una intervenció que parlava que fa poc hem celebrat l'aniversari de la Segona Guerra Mundial, i té molt a veure, la Guerra Mundial, la Segona Guerra Mundial i qualsevol guerra, en el que són els recursos i el recurs de l'aigua. Ahir veia un reportatge on es parlava que una de les pitjors guerres que va viure la Xina va ser, precisament, dels pobles guerrers del nord pel govern dels recursos hídrics del centre de la Xina i que això va provocar una de les matances més brutals que hi ha hagut mai en qualsevol guerra. Això, el que ens ha de fer pensar és que el territori és molt important. El control del territori és molt important i la gestió del territori és molt important, però són molt més importants les persones o els sentiments, són molts més importants que la cultura.

I avui en dia la nostra cultura, avui en dia la nostra societat, perquè moltes vegades quan parlem de l'aigua estem parlant de l'actitud que tenim nosaltres cap a un bé, però que no només és l'aigua, són altres recursos el que tenim la societat, recursos socials i altres recursos que tenim en la naturalesa. I avui en dia estem en una societat que està molt centrada en l'individu, però en l'individu «jo» i no pas en l'individu «l'altre» –per exemple, quan parlem de les modes, quan parlem de la joventut, quan parlem dels valors que se'ns transmet amb aquest consum irresponsable– és aquest centrar, centrar els nostres valors en el jo. Per això és important el concepte de consum responsable.

Són importants els conceptes, els valors amb què ens enfrontem a la vida. I un dels valors més importants –que podem parlar de l'aigua, però podem parlar de qualsevol altra cosa– és l'empatia. L'empatia vol dir sentir el que l'altre sent. Jo sempre dic que l'empatia moltes vegades és com quan un veu aquella pel·lícula romàntica i plora per la desgràcia de l'altre, o plora d'alegria per la situació que es reproduceix en la pel·lícula. I quan parlem de l'aigua podem parlar de dos tipus d'empatia: empatia amb l'entorn natural, és a dir que l'entorn també pateix, que és un ésser viu que pateix, i empatia amb els altres. Perquè, al cap i a la fi, els recursos naturals no són de ningú, no podem posar fronteres. La solidaritat, en els entorns naturals, és importantíssima, perquè al final només parlem dels nostres recursos naturals i de les nostres necessitats.

Per això jo us felicito, avui, per l'aprovació d'aquesta Llei, perquè el que ens ha permès és crear aquesta empatia, crear aquesta conscienciació, és el que un de vosaltres n'ha dit «la democràcia activa».

Però no podem esperar, i això és molt important, que ni el Parlament ni el Govern ens diguin el que hem de fer. Aquesta empatia ha de partir també de forma individual. I jo pertanyo a una força liberal que creiem en la força de l'individu per canviar la societat. Mireu, ara nosaltres som aquí dues-cents persones. Si nosaltres convencem cada dia una persona de la importància dels recursos de l'aigua, en set dies haurem convençut 127.000 persones. Aquesta és la importància de la transformació individual. Per tant, no hem de caure en una hipocresia de parlar una cosa i després fer-ne una altra. Quan sortim d'aquí hem de passar d'aques-

ta democràcia activa a un civisme actiu, perquè la importància de pensar que cadascú de nosaltres som els autèntics agents del canvi social és el que veritablement ens permetrà una transformació social.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Josep M. Freixanet i Mayans.

EL SR. FREIXANET I MAYANS

Gràcies, senyor president, i honorable consellera, que també ens acompanya, d'Educació. En primer lloc, deixeu-me felicitar-vos, a tots vosaltres, per dos aspectes: és a dir, un primer, perquè vosaltres sou la matèria primera de l'ensenyament i de l'educació. També felicitar els professors i professores, perquè d'alguna manera són l'engranatge, són la maquinària que han de poder fer que aquesta matèria primera com sou vosaltres, evidentment partint de la biografia personal de cadascú, es vagi transformant i, per tant, ens ajudi a fer aquests ciutadans que tots aspirem a ser per fer una societat més justa i més cohesionada.

En segon lloc, el Ple d'avui jo penso que ha servit, serveix i servirà una miqueta, doncs, per veure realment què és aquesta cambra, com es fa una llei i, en definitiva, també, perquè serveixi per estimular la participació en la transformació del nostre entorn, amb criteris que heu plantejat de medi ambient, també de drets socials i també d'equilibri territorial. És a dir, jo diria que l'ecologia no és patrimoni de ningú, sinó que és patrimoni de tots i, per tant, en aquest sentit, des de les nostres vessants més institucionals, però també més privades, de cadascú, hem de col·laborar en aquest procés.

Hi ha un tercer element que voldria dir-vos, i en tot cas aquest m'afalaga personalment: avui us heu reunit aquí instituts, que potser alguns de vosaltres teniu tants alumnes com la població de la qual jo provinc, no?, i d'alguna manera jo agraeixo que avui pugui estar en aquest Parlament, des del 5 de desembre del 2003, perquè d'alguna manera també es constata que el món rural i les persones que provenim del món rural podem participar de l'activitat i del funcionament del país. Per tant aquí sou gent que molts caps de setmana potser veniu cap a les meves contrades, altres que teniu realitats semblants a les meves, i, per tant, en aquest sentit ha permès que amb aquesta Llei d'alguna manera poguéssiu buscar aquesta síntesi de complicitats entre vosaltres perquè realment ens conscienciéssim tots plegats de les problemàtiques que tenim.

Jo, en el món rural, apuntaré que hi tenim problemàtiques; és a dir, tenim problemàtiques de residus, tenim plantes de compostatge en llocs determinats que no permeten que el territori es pugui desenvolupar d'una manera normal. Aleshores, aquí jo sempre he fet un plantejament, de dir: «Escolti, hem d'intentar gestionar amb racionalitat els recursos». I des de pagès diem: «Escolti, cadascú, eh?, cada territori ha de gestionar en part els seus residus.» I per tant, per fer una mi-

nimització, perquè ni el món rural ens volem convertir en un abocador ni, per altra part, també la gent del territori tampoc no es vol convertir en el que a vegades s'anomena «els jardiniers del territori».

Per tant, d'alguna manera, nosaltres des del món rural lluitem per buscar aquesta diversificació econòmica, per buscar aquesta cohesió social; és a dir, perquè la gent cada vegada és més gran, però a més a més ho fem amb ganes de transformar-ho, amb ganes d'acollir tota la gent que pugueu venir a les nostres contrades, amb la satisfacció que vosaltres col·laborareu precisament en aquesta conscienciació també.

És a dir, des de les terres del Lluçanès, aquest humil diputat, que ha tingut el goig, la satisfacció i el plaer de poder conviure aquest dia amb vosaltres, us transmeto la meva salutació, la meva felicitació, i us convido a fer, de la Llei que acabeu d'aprovar avui, una forma activa i de compromís amb el medi ambient.

Gràcies.

EL PRESIDENT

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'excel·lentíssima senyora Assumpta Baig.

LA SRA. BAIG I TORRAS

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorable consellera, diputats que també ens acompanyen des de la llotja, jo crec que avui hem viscut aquí també una lliçó, els diputats i diputades que formem part d'aquest Parlament. Vostès ens han agraït la possibilitat d'elaborar aquesta Llei al llarg de tot aquest curs i d'haver-se conegut, entre tots, vostès. Però nosaltres també els ho hem d'agrair. Perquè sovint, quan es viu una realitat com un ple, un simulacre de ple com el d'avui ajuda a aprendre i a recordar moltes de les qüestions que són imprescindibles a l'hora de fer política i de fer l'elaboració d'una llei, com és: partir de la realitat, partir del dia a dia, però incorporar també aquells valors de què vostès parlaven, el diàleg, cercar l'acord, intentar el consens, perquè és la millor manera que una llei pugui fructificar i pugui ser, després, efectiva en la societat. Per tant, ens han recordat, també, alguns dels aspectes que, a vegades, en el dia a dia, en el treball quotidià, des del nostre treball parlamentari se'ns poden oblidar i que hem de renovar. I com és bo que cada dia aprenguem coses noves, encara que algunes ja les coneguem, també és bo recordar per tornar a aprendre.

Han fet i han elaborat una llei que ha aconseguit un ampli consens –sovint també ens agradaria veure que hi han aquests consensos tan amplis en el Parlament per poder després fer efectiva la Llei–, una llei que té, realment, unes contradiccions bastant generalitzades entre el que és l'evolució del progrés i el benestar del dia a dia amb el que són els recursos naturals i aquests recursos naturals com a bé escàs.

Ha sorgit en diverses ocasions que l'aigua és aquest bé escàs. Jo provinc d'una població, Vilanova i la Geltrú, que durant molts anys hem patit faltes d'ai-

gua, i que havia sigut dels pocs aspectes que durant la dictadura franquista havia aconseguit mobilitzacions ciutadanes importants. Ho explico perquè és una demostració que quan ens falta l'aigua les persones ens comportem de formes diverses, i fins i tot en moments en què les llibertats eren tan i tan condicionades això va fer que moltes dones –i curiosament van ser les dones– sortissin al carrer amb galledes d'aigua, amb galledes per demanar aigua. Per tant, l'aigua és un bé escàs, i és tan escàs que hem d'intentar, no només amb la Llei, sinó amb el dia a dia quotidià, veure com i de quina manera hem de prendre consciència perquè en puguem gaudir molt més temps, perquè el clima sembla que no ens acompanya i que, per tant, ara hem de ser les persones al màxim de responsables.

L'altre aspecte és els residus, un dels problemes ambientals més punyents, ja que mentre no para de créixer el volum de deixalles que es generen hi ha problemes d'acceptació de les infraestructures que han de gestionar aquests residus. Ningú no les vol en el seu territori, i això realment crea conflictes ciutadans i conflictes als polítics que els toca governar. Cal ser conscients que com menys residus elaborem... El residu més fàcil de gestionar és aquell que no existeix, eh?, hauríem de procurar treballar cap a aquest camp.

I després hi ha hagut el tema de la millora de l'habitat rural, i jo que sóc d'una comarca que no porto el nom de Penedès, de la comarca del Garraf, però que ens sentim una gran part dels ciutadans penedesencs, i aprofitant que ens acompanyen dos diputats, també, del Penedès i que les dues escoles del Penedès han fet d'aquest tema un aspecte important, em sembla que hem de prendre consciència de l'important que és planificar l'ús del sòl a Catalunya, veure quins han de ser els espais que hem de conservar com a pulmó de Catalunya en la necessitat de la vida, i fer i protegir el paisatge. Nosaltres estarem treballant i espero el seu suport i ajuda per poder-ho aconseguir.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

I té la paraula, per acabar aquest torn d'intervenció de les diputades i els diputats en nom dels grups parlamentaris, l'honorable senyora Irene Rigau i Oliver, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

LA SRA. RIGAU I OLIVER

Moltes gràcies, senyor president. Honorable consellera, diputats, responsables del Departament d'Educació que també ens acompanyen avui, i lògicament vull saludar tots els diputats i diputades que per un dia ocupen un escó. Però aquest escó fa dies que l'ocupeu, perquè mentalment esteu treballant des de fa temps aquest tema i això us vincula aquest curs amb aquest Parlament.

Jo voldria destacar, en primer lloc, l'oportunitat d'haver tractat avui, aquí, aquest tema i aquests dies previs de treball. Fixeu-vos que hi ha fet referència alguna de les aportacions: aquests dies en el programa del temps i en les notícies en general se'ns avisa de la important

sequera que podem tenir a Catalunya –i, per tant, cada dia som més conscients de la mancança d'aigua, fruit de l'escassetat de pluges que estem vivint– i que ens podem trobar amb un fet històric, i, per tant, aquesta referència dóna, penso, més sentit al treball que heu fet. I també, si voleu vosaltres més col·loquialment, però aquests dies també, arran d'una sèrie de TV3, la del *Ventdelplà*, el tema de residus i de medi ambient ha ocupat bons espais i una part d'aquest debat.

Però quan arribava aquí, al Parlament, i a l'escala he vist la bandera d'Europa –suposo que l'heu vista al peu de l'escala–, he pensat que era un bon moment també, tot i que la referència es donava a fets històrics, però que també seria important vincular Europa a la política mediambiental. Perquè certament han estat molt sovint, les directrius europees, les que han motivat i instat els diferents governs, i en particular el Govern de Catalunya, durant tots aquests anys, a promoure polítiques mediambientals. No és en va que Catalunya ha estat la primera comunitat autònoma a tenir una conselleria de medi ambient i unes polítiques pròpies i unes lleis que, lluny encara, com es deia, de comptar amb una conscienciació col·lectiva àmplia, sí que ja marcaven les directrius de futur.

Però també és una oportunitat, i potser és la més important, aquella que els vostres professors hagin volgut conrear i hagin volgut aprofitar l'oportunitat de col·laborar en la vostra formació personal, aquella formació de la qual no us examinareu segurament exactament de la matèria d'activitat parlamentària, però que en el vostre interior, en la vostra formació cívica, ben segur que serà important. Perquè molts de vosaltres no sou gaire lluny de poder votar, no sou gaire lluny de poder participar en allò que ennobleix tant la persona, que és que amb un vot igual per tots, igual a tots, decidim el futur del nostre país.

I és en aquest sentit que heu pogut veure la importància de l'activitat política i a vegades la seva dificultat de poder conciliar interessos que poden semblar contradictoris; han sortit en les diferents aportacions. Heu vist com s'havia de conciliar els interessos del territori amb una determinada política sectorial. Heu vist com la vostra consciència personal a vegades topava amb els interessos d'altres persones que no coincidien en la mateixa posició. Però entre tots heu presentat un repte: el repte de la Catalunya del futur.

Si ara Catalunya té set milions vol dir que més persones, més despesa d'aigua, més despesa de recursos. I en aquest sentit, per afrontar això d'una manera serena, cal abordar el gran repte: Quin model de país volem? Quin model de creixement volem?, Com ho fem sostenible i a la vegada harmònic? Volem una Catalunya rural de caps de setmana amb una forta capitalitat i al seu voltant? O volem que tot Catalunya, igual que té universitats, igual que té hospitals, igual que té diferents mitjans de vida, tingui també la seva política industrial, la seva política de creixement i la preservació de la seva riquesa natural?

És aquest punt el que ha fet que alguns de vosaltres diguéssiu que aquest era un tema que s'havia de trac-

tar amb ambició i realisme. I en aquests moments crec que és bo, perquè vosaltres deveu ser nois i noies que ben segur que intenteu seguir l'actualitat, les notícies, el diari, no segurament amb una gran fruïció, però ben segur que a través del centre també ho estudiieu i veieu com el nostre país parla de la dificultat de traçar les vies de l'AVE, de les línies d'alta tensió, dels parcs eòlics, de garantir l'aigua. Tot això posa de manifest aquesta gran dificultat, aquesta complexitat de garantir el creixement econòmic i la preservació del medi ambient, i que amb postures maximalistes ja heu vist vosaltres mateixos, quan heu hagut de renunciar a determinades esmenes, que no era la millor manera de créixer. I ho heu pogut veure perquè aquí hi ha gent de Girona, territori que aporta aigua, gent de Ponent, que necessita el canal, gent del Penedès, que defensa la seva vinya, molta gent de l'àrea de Barcelona, que necessita que se li porti aigua d'arreu, i també, lògicament, de Tarragona. És per tot això que penso que és bo que es posi de manifest que amb la Llei que vosaltres heu presentat heu pogut constatar aquest treball; amb una situació, finalment, no massa sovintejada, que és que hi ha hagut una gran unanimitat i algú ha trencat el vot del seu grup per abstenir-se, cosa que és absolutament legítima.

Per acabar, voldria, doncs, agrair-vos el vostre treball, aquell que heu fet personalment i en grup. I agrair molt cordialment el treball dels professors, sense els quals vosaltres no seríeu aquí. I també el dels serveis de la cambra que a través dels seus serveis pedagògics vinculen, amb tant d'encert, els centres educatius i el Parlament.

I només voldria, per finalitzar, enviar-vos un altre petit missatge: En prendre consciència que respectant els recursos naturals del nostre país, afavorint el seu creixement econòmic, estimem; és la millor manera de posar en realitat l'estima que hem de tenir i tenim per Catalunya. En definitiva, la Catalunya del futur és la vostra, ho és per edat. Vosaltres sereu els ciutadans que continuareu el treball de creixement del nostre país. Per tant, estimant Catalunya, les seves persones, la seva història, el seu territori, estimareu tota la seva gent.

Moltíssimes gràcies.

Intervenció del M. H. Sr. President del Parlament

EL PRESIDENT

Doncs, fetes les intervencions de les diputades i els diputats, i si m'ho permeteu, unes paraules per fer la cloenda ja d'aquest Ple.

Honorable consellera d'Educació, senyores diputades, senyors diputats, benvolguts i benvolgudes alumnes que heu fet de diputats, efectivament per un dia, però penso que per més, perquè en definitiva el treball no ha estat només avui aquí, sinó que hi ha hagut tot un treball previ que també ha fet més gent, deixeu-me, en primer lloc, expressar la satisfacció, la nostra satisfacció per haver acollit aquí, al Parlament de Catalunya,

aquesta tercera edició del Ple estudiantil, felicitar-los per la tasca que han fet tots plegats i, també, evidentment, com ja s'ha dit, a tots els professors i professores que han ajudat que això avui hagi estat un èxit.

Avui vostès han ocupat els escons des d'on els representants de la ciutadania de Catalunya difonen la veu del poble, impulsen l'acció política, controlen l'acció de govern i legislen, o sigui, fan lleis. I ho han fet de forma responsable, seriosa, amb unes intervencions que han estat a l'alçada d'aquesta cambra. Moltes gràcies per tot això. Però aquestes mostres de participació, aquestes excel·lents intervencions que avui hem pogut escoltar no es poden quedar com una simple anècdota, ni tan sols com un simple treball d'escola, d'institut. Estic convençut que en més d'una ocasió han sentit com algun company, alguna companya o fins i tot vostès mateixos en determinades ocasions han afirmat que això de la política no interessa, no interessa gens, que passen de la política. I és en aquests moments que cal no oblidar, per exemple, que van ser moltes les persones que per arribar a on som avui, que per arribar a què, per exemple, vostès avui estiguin asseguts aquí, per defensar la democràcia, per defensar les llibertats de Catalunya, van ser empresonades, van ser torturades, fins i tot van perdre la vida. Aquests episodis que poden semblar llunyans, remots, més propis dels llibres d'història, però que –i ho podran comprovar després si visiten l'exposició amb motiu dels vint-i-cinc anys del restabliment del Parlament– no són tan llunyans com sembla. No cal retrocedir gaires anys per visualitzar, per exemple, la imatge d'aquesta mateixa sala, on vostès avui seuen, tancada, tapiada, prohibida, tan prohibida com l'ús del nostre idioma, com l'ús del català. No fa tants anys d'això. Per això és molt important educar-nos de manera permanent en democràcia. Els recordo això perquè siguin conscients i no valorin a la lleugera el que tenim. Vostès han nascut i han crescut en aquest bé preuat que és la democràcia, però pensin que per conservar-la cal valorar-la, cal ser conscients del que suposaria la seva pèrdua.

I cal fer les coses ben fetes, com vostès han demostrat avui, precisament. De fet, ens ho deia la Judit de Santa Perpètua: «Notar l'emoció de sentir-nos polítics per un dia», perquè fer política també és emoció, també és sentiment. Fer política és molt més que afiliar-se a un partit polític, és molt més que exercir el dret al vot cada cop que hi han eleccions. Fer política és per damunt de tot saber gestionar aquells conflictes que afecten la comunitat. És saber fer front a tots aquells reptes que dia a dia es presenten a la societat. No podem donar l'esquena a tot allò que succeeix al nostre entorn. No podem tancar-nos en el nostre món particular i convertir-nos en espectadors del que passa al nostre voltant sense oferir res als altres. Hem d'estar informats, hem d'estar atents a tot allò que esdevé dia a dia, només així –només així– podrem prendre aquelles decisions que ens permetran incidir-hi de la manera més correcta.

Així, doncs, no ens podrem permetre mai el luxe de passar de la política. I no em refereixo només a allò que passa aquí al Parlament, ni tan sols a la política en

general. Em refereixo a la vida, em refereixo a la política amb majúscules. Estalviar aigua és fer política, parlar català en determinades situacions és fer política. Si volem un present, però també un demà millor cal que tots i totes fem la nostra aportació a la societat. No ens en podem quedar al marge. Hem de ser crítics i participar a través dels canals institucionals que el nostre sistema polític ens ofereix.

Per a fer tot això, el primer pas, i que avui ja han experimentat en aquesta simulació parlamentària, és conèixer les regles de joc. És, per exemple, distingir el poder legislatiu, que està representat pel Parlament, de l'executiu, que està representat, en aquest cas, pel Govern de la Generalitat. Saber com funciona el nostre sistema de representació política i com desenvolupa el Parlament de Catalunya les seves tasques i les seves funcions. Què fa el Parlament de la nostra nació? Avui han pogut experimentar en primera persona el procés legislatiu, qui sap si algun dia algú de vostès tornarà a ocupar un escó d'aquests que avui hi estan asseguts, però en aquest cas com a diputats o diputades.

Encara en aquest primer pas, la Mariam d'Esparreguera ens agràia abans l'oportunitat d'aprendre a negociar. A la vida és molt important saber negociar, a la política també. I el Gerard de Barcelona ha remarcat el valor de l'exercici que han fet, que heu fet, i sobretot perquè l'havien fet gent jove, trencant una mica aquell tòpic que la gent jove no sap fer determinades coses. Doncs, i tant que sí! La gent jove sap fer moltes coses, n'estem absolutament convençuts i per això creiem en el futur d'aquest país.

Deixeu-me fer una reflexió encara amb relació a la gent jove. És molt important –molt important– intentar ser coherents a la vida, i en política també. I la gent jove si per alguna cosa es caracteritza és precisament pel valor que dóna a la coherència. És a dir, avui està molt bé que hagueu fet una llei en la qual parlem de l'estalvi d'aigua, en la qual parlem de la minimització de residus o de la recollida selectiva de reciclatge, però això també ho hem de practicar nosaltres mateixos. Per tant, és molt important que en la vostra vida cada dia sigueu capaços també d'estalviar aigua, i hi ha moltes maneres de fer-ho. Que sigueu capaços, també, de saber com s'han de minimitzar els residus. Que sigueu capaços, també, de distingir quina brossa ha d'anar en un cantó i quina brossa ha d'anar en un altre. I sobretot que ho feu, perquè això és la coherència.

El segon pas, i no menys important, és estar informats, ser coneixedors de la realitat que ens envolta i estar capacitats per crear-nos una opinió pròpia, tenir criteri. Per aconseguir-ho cal només que tots vostès facin la feina que estan fent, és a dir, estudiar, estudiar i sobretot aprendre. Estudiar i sobretot aprendre, i això s'ha de fer de la forma més ben feta possible. En el món que vivim, i sobretot en el que vostès viuran –en el que vostès viuran– el coneixement serà el valor més preuat, i aquest coneixement l'estan adquirint avui.

Confio que vostès mostrin interès pel seu país. Confio que tots vostès posin de la seva part per aconseguir una Catalunya millor i més lliure on les persones vis-

quin amb benestar i amb llibertat. No podem girar l'esquena a la política. Hem de ser conscients que tots i totes hem de fer la nostra feina ben feta. Hem d'implicar-nos i participar en allò que té lloc a la vida política catalana, perquè de l'actuació de tots i totes –de tots i totes– en depèn el futur de la nostra democràcia, en depèn una Catalunya millor, en depèn un món millor.

La Maria de Lleida ens deia que estimava el seu país, que estimem el nostre país, i ho deia, precisament, perquè hi volia viure. Doncs, bé, la millor manera de demostrar aquesta estimació, el que podem fer tots ple-gats, és treballar perquè cada dia sigui un país millor, com he dit abans també, un món millor.

Moltes gràcies per la feina que heu fet. Moltes gràcies, sobretot, per la feina que fareu en el futur.

S'aixeca la sessió. (*Aplaudiments.*)

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia.

Annex

Llei sobre l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural

PREÀMBUL

L'aigua és un recurs natural comú, imprescindible, limitat i vulnerable. Per a protegir-lo, cal fomentar-ne l'ús i el consum racional, tant privat com públic, evitant la sobreexplotació d'aquest recurs i procurant estalviar-lo i controlar-lo. La qualitat i la quantitat de l'aigua han de ser equilibrades, tant respecte a la demanda com a la conservació. La sostenibilitat i l'ús racional són principis que, tot i ser interdependents, requereixen actuacions separades. Les grans infraestructures de l'aigua són fonamentals en l'ordenació i el desenvolupament del territori. Per aquest motiu, s'han de fer campanyes d'informació i sensibilització, per tal de conscienciar la població sobre una nova cultura de l'aigua.

La producció de residus ha augmentat d'una manera considerable en els darrers anys, s'ha tornat més complexa i ha esdevingut un problema.

El comportament i els costums dels ciutadans han provocat que la generació de residus hagi crescut progressivament i que la composició dels residus sigui més heterogènia. Per tot això, cal una regulació dels residus amb campanyes i mesures preventives i educatives adreçades a tota la societat civil, que n'afavoreixin la reducció i en fomentin el reciclatge.

Les infraestructures tenen un paper fonamental per a millorar l'atractiu de l'espai rural, perquè incideixen tant en la instal·lació d'empreses com en la qualitat de vida de la població. Cal fer un pla d'infraestructures en el medi rural que inclogui els àmbits energètic, de telecomunicacions, de subministrament, de depuració de l'aigua, d'oferta de sòl industrial, i també cultural, sanitari i d'ensenyament.

TÍTOL PRELIMINAR
Objectius d'aquesta llei

ARTICLE 1
Objectius

Els objectius d'aquesta llei, inspirada en una nova cultura del desenvolupament sostenible, són regular i controlar el tractament i l'ús de l'aigua, els residus i el desenvolupament del medi rural, evitant la contaminació de les aigües a Catalunya, i també conscienciar la població, sense causar danys al medi ambient i a la salut humana, per tal de millorar la qualitat de vida de tots els ciutadans i preservar el medi natural i el medi ambient.

TÍTOL I
Tractament de l'aigua

ARTICLE 2

Actuacions generals en el tractament de l'aigua

Les autoritats que tenen competències en la regulació de l'aigua han de respectar les actuacions següents:

a) Tractament adequat de les aigües residuals procedents de l'agricultura, de la ramaderia, de les indústries i dels nuclis urbans; reutilització i estalvi de l'aigua; tractament adequat dels fangs, essent obligatori l'equipament de depuradores en els casos necessaris. Dins de les aigües residuals s'ha de considerar també el tractament i la regulació de pesticides i el tractament de les sals.

b) Interrelació i coordinació entre les polítiques d'estalvi, provisió, utilització, sanejament, depuració, reutilització i potabilitat de l'aigua per a ús i consum humans i la política ambiental.

c) Conservació de l'aigua mitjançant polítiques d'estalvi i reutilització.

d) Acció preventiva, tot evitant la contaminació i la sobreexplotació de les fonts d'origen de l'aigua i qualsevol actuació que pugui alterar el bon estat de l'aigua i els cabals ecològics dels seus ecosistemes.

e) Responsabilitat pel mal ús de l'aigua i de les infraestructures hidràuliques de les entitats i autoritats privades o públiques que ho hagin permès, o que hagin permès el deteriorament del medi ambient, amb l'obligació de reparar els danys ocasionats.

f) Foment de la pedagogia social de l'ús de l'aigua pel que fa a hàbits de consum i d'estalvi.

g) Subministrament de l'aigua, de qualitat i quantitat adequades, per a cada ús concret.

h) Revisió periòdica (entre dos i cinc anys) de les canalitzacions d'aigua i informatització progressiva del sistema en el servei de comptadors per tal de controlar la xarxa hidràulica.

i) Destinació i aplicació d'un tram de la factura de l'aigua per a plans de formació i desenvolupament de tecnologies més ecològiques. Així mateix, part del diner provinent de les sancions ha de ser invertit en tractament d'aigües residuals.

ARTICLE 3
Cànon de sanejament

1. Les autoritats competents en la matèria han de vetllar perquè el preu de l'aigua no sigui un factor de desigualtat social i perquè el preu de l'abastament d'aigua sigui just. El cànon de sanejament és un impost de finalitat ecològica que té la naturalesa de recurs tributari. La quantia d'aquest tribut ha de ser proporcional al consum d'aigua. El producte d'aquest impost s'ha d'aplicar al finançament de les activitats de prevenció de la contaminació, de sanejament i de depuració a les quals fa referència aquesta llei.

2. El fet imposable del cànon de sanejament és la producció d'aigües residuals i el malbaratament d'aigua. El cànon de sanejament ha de variar en funció de l'ús domèstic, públic o industrial, i ha de dependre del nombre de residents de cada habitatge i de la seva situació. Queda exempta del cànon la utilització de l'aigua que facin les entitats públiques per a l'alimentació de les fonts públiques, el reg i l'extinció d'incendis. Cal vetllar pel disseny de parcs i jardins sostenibles.

ARTICLE 4
Infraccions

1. Es crea una comissió encarregada de determinar els tipus d'infraccions lleus, greus i molt greus i de fer l'avaluació de danys no únicament d'una manera quantitativa, sinó que introdueixi els conceptes de dany i delictes ecològics, amb el rescabament i la compensació ètica i social per delictes ecològics que corresponguin.

2. Són infraccions lleus:

a) Les accions i les omissions que causin danys i perjudicis a les instal·lacions i al funcionament dels sistemes de provisió, sanejament o depuració d'aigua, sempre que els danys causats no superin els 3.000 euros.

b) Les accions i les omissions de les quals es derivin danys o perjudicis a les instal·lacions o al funcionament del sistema públic de sanejament o depuració de l'aigua amb un valor no superior als 3.000 euros.

3. Són infraccions greus:

a) Les accions i les omissions que causin danys i perjudicis a les instal·lacions dels sistemes de provisió, sanejament o depuració d'aigua, que afectin una petita part de la població o el medi ambient per un valor de 3.001 a 15.000 euros.

b) Les accions i les omissions de les quals es derivin danys o perjudicis a la integritat o al funcionament del sistema públic de sanejament per un import de 3.001 a 15.000 euros.

c) La reincidència en la comissió d'infraccions lleus.

4. Són infraccions molt greus:

a) Les accions i les omissions que causin danys i perjudicis a les instal·lacions dels sistemes de provisió, sanejament o depuració d'aigua que afectin la població o el medi ambient, per un valor superior a 15.001 euros.

b) Les accions i les omissions de les quals es derivin danys o perjudicis a la integritat o al funcionament del sistema públic de sanejament superiors a 15.001 euros.

c) La reincidència en la comissió d'infraccions greus.

ARTICLE 5

Sancions i termini de reparacions dels danys ocasionats

1. Les infraccions que estableix l'article 4 són sancionades amb les multes següents:

a) Les infraccions lleus, amb una multa de fins a 600 euros i reparació de danys socials i mediambientals.

b) Les infraccions greus, amb una multa d'entre 600 i 3.000 euros i la reparació de danys socials i mediambientals.

c) Les infraccions molt greus, amb una multa d'entre 3.001 i 15.000 euros i la reparació de danys socials i mediambientals.

d) Les infraccions de gravetat extrema, amb reparació de danys socials i mediambientals que siguin valorats i qualificats per la comissió, i el procés penal corresponent.

2. A part de complir les infraccions i les sancions, s'estableix un límit de temps per a les reparacions dels danys ocasionats:

a) Els danys lleus s'han de reparar en un termini de dos mesos.

b) Els danys greus s'han de reparar en un termini de sis mesos.

c) Els danys molt greus s'han de reparar en un termini de dotze mesos, i se n'ha d'informar les autoritats que tenen competències en aquest àmbit, per a poder realitzar un estudi dels danys ocasionats.

d) En cas de reincidència, la persona responsable dels desperfectes ha de ser sancionada a pagar per aquests danys, amb un 10% de recàrrec, i a complir certes hores de serveis a la comunitat en funció dels danys que hagi causat i del nombre de reincidències.

ARTICLE 6

Declaració d'obres d'interès

1. Les obres hidràuliques declarades d'interès no necessiten llicència municipal per a ser executades, amb independència del deure d'informar-ne prèviament els municipis afectats.

2. Tota obra o restauració d'una obra hidràulica ha de tenir l'aprovació de l'Administració de la Generalitat i en el cas de no tenir-la s'ha de demanar permís a l'ajuntament del municipi afectat, i s'ha de garantir que el rendiment arribarà al preu de les obres i respectarà el medi ambient. S'haurà de millorar la seguretat de les obres per tal de reduir la quantitat d'aigua perduda durant el trajecte.

TÍTOL II

Tractament dels residus

ARTICLE 7

Objectius

Els objectius d'aquesta llei pel que fa a la regulació del tractament dels residus són els següents:

a) Gestionar correctament els residus i evitar posar en perill la salut humana i l'ecosistema.

b) Garantir que els residus es gestionen en la recollida, el transport i l'eliminació, sense posar en perill la

salut humana, preservant el medi ambient malmès i conservant la natura.

c) Donar prioritat a les actuacions destinades a prevenir i reduir la quantitat de residus generats, evitar-ne la perillositat i millorar el medi ambient.

d) Cercar un alt nivell de protecció, per mitjà de procediments i mètodes que no provoquin incomoditat pel soroll i les males olors, no siguin lesius per al paisatge, no perjudiquin el medi ambient i no siguin un risc per a l'aigua, l'aire, el sòl, la flora i la fauna.

e) Educar la societat i les empreses en la sostenibilitat mediambiental.

f) Recuperar el medi ambient i l'ecologia de les zones contaminades.

g) Promoure campanyes d'informació i conscienciació en els aspectes educatiu, social i industrial, encaminades a minimitzar la producció de residus.

h) Investigar en noves tecnologies aplicades als tractaments de les aigües i dels residus i en totes les infraestructures que poden millorar el medi ambient.

i) Valoritzar els residus de manera que certs productes residuals es puguin utilitzar com a matèria primera o font d'energia.

j) Cercar un alt nivell de protecció, per mitjà de procediments i mètodes que evitin la contaminació acústica, no provoquin males olors i no siguin lesius per al paisatge, sense que perjudiquin cap dels àmbits del medi ambient.

k) Facilitar a les indústries la manera de reciclar i controlar els residus industrials, i col·laborar-hi en aquesta matèria.

ARTICLE 8

Competències dels municipis

1. Correspon als municipis la prestació dels serveis públics de recollida, transport, valoració i eliminació dels residus urbans, i també la inspecció i la sanció en l'àmbit d'aquestes competències. En el cas dels municipis de menys de 5.000 habitants, el consell comarcal és el responsable de la prestació d'aquests serveis. Si per raons geogràfiques i econòmiques aquest no pot assumir les funcions esmentades, el Govern de la Generalitat és el responsable del seu compliment.

2. Els ajuntaments han de:

a) Reservar espais en la xarxa viària urbana i en els camins veïnals per a la col·locació de contenidors de recollida de residus urbans.

b) Reservar el sòl necessari per a la instal·lació de deixalleries i plantes de tractament i reciclatge de residus.

c) Impedir, conjuntament amb la Generalitat, dins els termes municipals, l'abocament incontrolat de qualsevol tipus de residus i promoure la regeneració dels espais afectats.

d) Garantir que en les operacions de gestió de residus es preservi la salut humana i es respecti el medi ambient, el paisatge i els espais naturals.

e) Promoure la participació activa dels ciutadans en els processos de recollida selectiva i, en especial, de la separació dels residus domèstics.

3. Tots els municipis tenen l'obligació d'implantar sistemes de recollida selectiva de residus urbans. Són excepcions a la llei els casos següents:

a) En el cas que un municipi no tingui els recursos econòmics mínims per a implantar la recollida selectiva de residus, ha de fer un projecte que solucioni el problema per tal que la Generalitat li proporcioni una subvenció temporal, fins que pugui finançar el sistema de recollida.

b) Per tal que el sistema de recollida sigui possible de manera que no suposi un desavantatge econòmic per a cap municipi, els ajuntaments poden escollir que el tipus de recollida sigui porta per porta o bé fer un altre tipus de projecte i implantar-lo de la manera més adequada possible a les necessitats de cada municipi.

c) Dos o més municipis poden formar mancomunitats per a compartir els serveis i les despeses dels sistemes de recollida selectiva de residus urbans i sol·licitar ajuts a la Generalitat de Catalunya.

ARTICLE 9

Eliminació dels residus

1. S'han d'establir per reglament, d'acord amb la normativa de la Unió Europea, els criteris tècnics per a construir i explotar cada tipus d'abocador, i també els procediments d'admissió de residus en cada abocador.

2. Els abocadors controlats es classifiquen en els tipus següents:

a) Abocadors de residus perillosos. Només poden acollir els residus reglamentats per la Unió Europea.

b) Abocadors de residus no perillosos. Poden acollir residus urbans, residus no perillosos de qualsevol altre origen i residus no reactius perillosos que han esdevingut estables.

c) Abocadors de residus inerts. Només poden acollir residus que una vegada dipositats en l'abocador no experimenten cap tipus de transformació química, física o biològica.

d) Abocadors de residus molt perillosos (residus nuclears i els seus derivats, residus altament tòxics derivats de les activitats industrials, agrícoles, ramaderes i mineres).

ARTICLE 10

Costos de l'abocament de residus

1. Els abocadors han de ser de propietat pública i gestionats per empreses públiques, les quals, juntament amb els organismes competents en la matèria, han de fixar les taxes per a l'eliminació dels residus segons el volum i la perillositat.

2. El Departament de Medi Ambient ha d'adoptar les mesures que calguin perquè tots els costos que ocasionin l'establiment i l'explotació de l'abocador, i també els costos del tancament i el manteniment posterior de l'emplaçament durant un període de deu anys, quedin coberts pel preu que cobri l'entitat explotadora per l'eliminació de qualsevol tipus de residu en el dit abocador.

3. S'han d'augmentar les taxes per a l'abocament de residus per tal d'afavorir-ne el reciclatge i la reutilització.

4. S'han de fer controls per a prevenir filtracions amb una freqüència mínima mensual durant els deu anys següents al del tancament d'un abocador.

ARTICLE 11

Recollida selectiva

Tots els municipis de Catalunya tenen l'obligació de prestar el servei de recollida selectiva de residus urbans i han d'establir el servei de deixalleria mitjançant la instal·lació d'una planta per a la recollida dels residus municipals que no es poden dipositar en els contenidors de recollida selectiva. Amb la finalitat de facilitar-los la prestació d'aquest servei, s'estableixen els ajuts següents:

a) Els municipis que tinguin una situació especial (població molt reduïda, dèficits econòmics, etc.) poden demanar subvencions, ajuts econòmics o suport tècnic per a fer viable la recollida selectiva de residus.

b) Els municipis poden associar-se per a prestar el servei de recollida selectiva.

c) El Departament de Medi Ambient de la Generalitat possibilita ajuts econòmics i tècnics per a elaborar plans innovadors de recollida selectiva a tots els municipis que ho demanin.

d) Els ajuntaments han de promoure campanyes d'informació i conscienciació de la població, en els àmbits educatiu, social i industrial, pel que fa a la recollida selectiva de residus.

TÍTOL III

Desenvolupament del medi rural

ARTICLE 12

Objectius pel que fa al desenvolupament del medi rural

Els objectius d'aquesta llei en relació amb el desenvolupament del medi rural són:

a) Prioritzar el desenvolupament d'infraestructures i el repartiment equilibrat d'equipaments per tal d'augmentar la qualitat de vida en l'àmbit rural i evitar-ne el despoblament.

b) Consolidar l'activitat agrària i augmentar la competitivitat de les empreses, especialment les agroalimentàries, i promoure el turisme rural per tal de facilitar la incorporació dels joves i les dones a les activitats econòmiques i socials.

c) Garantir una gestió responsable i equilibrada de l'entorn natural i cultural tot preservant la cultura i la forma de vida pròpia dels seus habitants.

d) Facilitar la socialització del món rural mitjançant la participació de la població local en el seu desenvolupament.

e) Augmentar les infraestructures dels sectors, atenant sobretot la implantació de serveis sanitaris i educatius.

ARTICLE 13

Objectius de la política de desenvolupament

Els objectius d'aquesta llei en relació amb el desenvolupament del medi rural són:

a) Prioritzar el desenvolupament d'infraestructures i el repartiment equilibrat d'equipaments que siguin del màxim interès per als habitants del territori, per tal d'augmentar la qualitat de vida en l'àmbit rural i evitar-ne el despoblament.

b) Consolidar l'activitat agrària i augmentar la competitivitat de les empreses, especialment les agroalimentàries, i el turisme rural que fomenti la incorporació dels joves i les dones a les activitats econòmiques i socials.

c) Garantir una gestió responsable i equilibrada de l'entorn natural i cultural tot preservant la cultura i forma de vida pròpia dels seus habitants.

d) Facilitar la socialització del món rural mitjançant la participació de la població local en el seu desenvolupament.

e) Prioritzar la comercialització dels productes de la terra en el municipi de manera que es potenciï la comunitat davant la globalització.

ARTICLE 14

Objectius de la política agroalimentària

Totes les administracions han d'actuar conjuntament per a assolir els objectius següents:

a) Impulsar el paper del sector primari com a base de l'economia rural i com a factor de conservació i optimització de l'aprofitament de terres i dels recursos naturals sense malmetre el medi ambient.

b) Crear condicions específiques per a afavorir la incorporació de joves i dones a l'agricultura, tot facilitant el relleu generacional i la creació de llocs de treball. Prioritzar el desenvolupament d'infraestructures per tal d'augmentar la qualitat de vida en l'àmbit rural i evitar-ne el despoblament.

c) Crear i impulsar condicions específiques per a la pràctica de la ramaderia i l'agricultura ecològiques.

d) Evitar o solucionar els conflictes en el camp (parcers i propietaris, defensa del territori, abusos de les empreses comercialitzadores, etc.).

e) Promocionar l'agricultura del país.

ARTICLE 15

Objectius d'ordenació del territori

Totes les administracions públiques que tenen competències en el desenvolupament del medi rural han d'actuar coordinadament per a assolir els objectius següents:

a) Potenciar el desenvolupament d'infraestructures de comunicacions, de serveis i energètiques de qualitat i respectuoses amb el paisatge i el medi ambient que garanteixin el desenvolupament equilibrat del medi rural.

b) Potenciar el desenvolupament d'equipaments (educació, sanitat, assistència social i lleure) per tal de millorar la qualitat de vida i garantir l'estabilitat de la població rural.

c) Incentivar la restauració d'habitatges i edificis abandonats, amb la finalitat de preservar l'entorn rural.

d) Mantenir un ordre en el creixement urbanístic de les poblacions i aconseguir certa uniformitat en cadascun dels plans urbanístics de poblacions properes.

e) Mantenir, conservar i difondre el patrimoni cultural i natural.

ARTICLE 16

Objectiu de desenvolupament econòmic

Totes les administracions públiques que tenen competències en matèria de desenvolupament econòmic han d'actuar coordinadament per a assolir els objectius següents:

a) Implantar programes per a millorar les possibilitats laborals i les condicions de vida de la població.

b) Potenciar les activitats culturals, de lleure i de turisme rural com a alternatives dins les possibilitats de diversificació de les economies rurals.

c) Establir una política específica d'ajuts, subvencions i avantatges fiscals per als joves que desitgin viure a pagès i no tinguin garantits uns ingressos suficients.

d) Reestructurar les explotacions agràries per a adaptar-les a les noves necessitats, fomentant l'ús de les noves tecnologies, especialment les explotacions de caràcter familiar i les petites i mitjanes empreses, i fomentar l'ús d'energies renovables com a pràctica agrària sostenible.

e) Fomentar assegurances agràries per a pal·liar els efectes de les catàstrofes naturals.

